

Akúsiláos

Testimonia DK 9 A

A 1 = Diogenés Laertios, *Vita philosophorum* I, 41-42

Někteří přidávají [k sedmi mudrcům] ještě Akúsiláa z Argu, syna Kabova nebo Skabrova. Hermippos ve spisu *O mudrcích* praví, že jich bylo sedmnáct, z nichž se prý porůznu vybírá sedm. Jsou to: Solón, Thalés, Pittakos, Biás, Chillón, Mysón, Kleobúlos, Periandros, Anacharsis, Akúsiláos, Epimenidés, Leófantos, Ferekýdés, Aristodémos, Pýthagorás, Lásos, syn Charmantidův nebo Sisymbritův nebo podle Aristoxena Chabrinův, původem z Hermiony, a Anaxagorás.

A 2 = Suidás, *Lexicon*, heslo *Akúsiláos*

A 3 = Suidás, *Lexicon*, heslo *Hekatáios*

A 4 = Kléméns Alexandrijský, *Stromata* VI, 26

A historikové Eumélos a Akúsilaos převedli Hésiodovy básně do prozaického jazyka a uveřejnili je jako vlastní dílo.

A 5 = Suidás, *Lexicon*, heslo *Sabinos*